

den af mig antyde. Betragtning under nærmere Overveielse.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at jeg antager, at Loven af 19de Februar 1861 om faste Lønninger for Retsbetjente og Magistratspersoner, som hidtil have været aflagte med Sportler, indeholder Hjemmel til, saaledes igjennem særskilte Love at faae de enkelte Embedsmænd, der maatte ønske det, satte paa fast Gage, og det har ogsaa været antaget tidligere. Der er passeret Lov igjennem Rigsdagen, ved hvilke enkelte Embedsmænd ere blevne satte paa fast Gage, uden at Spørgsmaalet er optaaet i Anledning af Balance.

Christensen: Jeg har ikke anført, og har end ikke villet antyde, at Justitsministeren havde gjort sig skyldig i en Ulovlighed eller Utilbørlighed ved at forelægge det omhandlede Forslag for Rigsdagen. Det forholder sig ganske rigtigt, som den ærede Minister anførte, at Rigsdagen allerede i flere Tilfælde har indladt sig paa enkelte saadanne Forandringer fra Lønning med Sportler til Lønning med fast Gage; men, som jeg tillod mig at yttre, det er just nu, og just derved, at den ærede Minister ikke har foretaget Sagen i sin Almindelighed, saaledes som det har været ønsket af særdeles Mange her i Rigsdagen, men derimod kun søgt Forandring foretaget stykkevis, at der er givet flere af Rigsdagens Medlemmer Anledning og, som jeg troer, Opfordring til at tage Forholdet under Overveielse. Jeg gjentager derfor, at jeg, naar Dieblirket til at foreslaae Lovforslagets Prøvelse i et Udvalg foreligger, skal ubede mig Thingets Bistand til at faae Sagen og det Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at antyde, bragt under nærmere Overveielse.

Krieger: Jeg kan ikke have Noget at indvende imod, at det Spørgsmaal, der blev reist af den ærede Landsthingsmand, bliver gjort til Gjenstand for nærmere Overveielse, men han fremsatte sidste Gang, han havde Ordet, en Bemærkning, imod hvilken jeg dog troer, der er Grund til at gjøre en anden. Han fremhævede nemlig, at Anledningen til, at han gjorde denne Indsigelse imod det foreliggende Forslag, var,

at Justitsministeren ikke havde taget Sagen i sin store Almindelighed; jeg mener derimod, at den gjældende Lovgivning netop medfører, at naar der overhovedet skal tages fat paa disse Embeder, saa maa det skee ved særlig Lov for hvert især; den gjældende Lovgivning har netop ikke villet, at det hele Forhold skulde ordnes ved eet stort Slag, men man er gaaet den, som jeg troer, meget rigtige, simple og praktiske Veie ikke at gribe for stærkt ind, men at lade Forholdene ordne sig ganske jævnt i det Enkelte. Om man nu vil vente til, de enkelte Embeder blive ledige ved Forslyttelse eller Dødsfald, eller man vil gaae ind paa at fremskynde Sagens Gjennemførelse ogsaa ligeoverfor de Embedsmænd, der nu sidde i Embederne, naar de ønske det, og paa de Vilkaar, hvorunder de ønske det, er altid et aabent Spørgsmaal; men derimod troer jeg rigtignok ikke, at det paa nogen Maade kan stemme med den Lovgivning, som er vedtagen her i Rigsdagen, dersom man vilde gjennemføre Forandringen ligeoverfor de Embedsmænd, som sidde i Embederne, uden deres Samtykke. Det bliver et ganske andet Spørgsmaal, som ikke alene angaaer de vedkommende Embedsmænd, men en Forandring i den gjældende Lov.

Christensen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen ved at fremsøre de Bemærkninger ligeoverfor den ærede sidste Taler, hvortil jeg dog maaskee kunde have nogen Anledning. Jeg troer, at det for den foreliggende Sag er tilstrækkeligt, at vi med særdeles Opmærksomhed paa det Hensyn, jeg har tilladt mig at udhæve, tage Sagen under Behandling, navnlig i et Udvalg.

Hasle: Jeg skal tillade mig at henlede det høie Things Opmærksomhed paa et enkelt Moment, nemlig Pengespørgsmaalet. Ved at gjennemgaae Betænkningen over Statsrevisorerens Beretning til Rigsdagen over Statsregnskabet for 1861-62 saae vi, at der i Statsregnskabet var opført til Indtægt 58,009 Rd. 35 f. for Sportler af Justitsembeder, der ere satte paa fast Gage, hvorimod der var ført til Udgift 58,558 Rd. Derefter skulde altsaa de Embeder, der ere blevne satte paa fast Gage,